

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

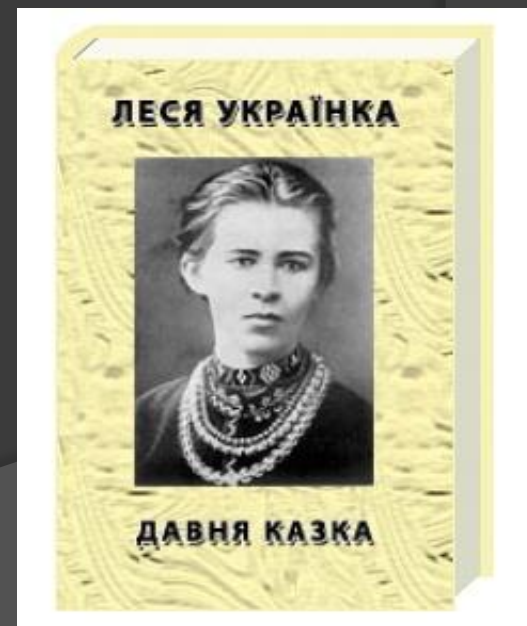
НА ТЕМУ: «ДАВНЯ КАЗКА»

Підготувала учениця 8 класу
Ус Ірина

При народженні: Лариса
Петрівна Косач
Дата народження: 13 (25)
лютого 1871 Місце
народження: м. Новоград-
Волинськ Дата смерті: 19
липня (1 серпня) 1913 (42
роки) Місце смерті: м.
Сурамі, Грузія
Національність: українка.
Мова творів: українська,
російська, французька. Рід
діяльності: прозаїк, поет,
драматург, публіцист. Роки
активності: 1884–1913.
Жанр: драматична поема.

Історія написання твору: «Давня казка». Леся Українка його написала в 1893 році. На ту пору вона вже була зрілим поетом. Своє місце як митець, письменниця бачила лише серед найпередовіших, революційних представників суспільства — серед робітників. Твір «Давня казка» вперше був опублікований у львівському журналі «Життя і слово» за 1896 рік, а пізніше — в другій збірці віршів Лесі Українки «Думи і мрії». У час творення цієї поеми одні письменники реакційного напрямку заявляли, що мистецтво потрібно лише для розваги, інші — що історію вершать царі, королі, володарі трудящих, що гнобительський лад — непорушний, вічний. Поемою «Давня казка» Леся Українка давала гостру відсіч носіям цих теорій.

- У поемі видатної Лесі Українки мова ведеться про роль поета у житті суспільства. Головними героями поеми є поет і лицар. Спочатку лицар гідно не оцінив таланти поета, але потім зрозумів, наскільки в житті важливо гарне слово і став постійно звертатися за допомогою до поета. Спочатку це стосувалося справ сердечних, коли поет написав для лицаря красиву серенаду, яка потім допомогла йому завоювати серце коханої жінки. Потім він попросив його надихнути воїнів на бій, це також вдалося, і військо розбило сили ворога. В обох випадках лицар забував подякувати поету, тим самим поставився до нього нешанобливо. Після цього сплигло багато часу, лицар зміцнився при владі і почав робити життя людей більш складним. Він зрозумів, що діяльність поета може йому перешкодити, адже поет став складати вірші, які закликали не коритися лицареві. Зрозумівши це, лицар відправив до поета своїх гінців, які вимагали припинити складати вірші проти влади і перейти на її бік. За свою відмову робити це поет був кинутий до в'язниці, де потім і помер.

- Граф Бертольдо зображений жорстоким експлуататором, пихатим і гоноровитим паном, вірним слугою короля і ворогом трудящих. Нікчемний граф все своє життя проводить в бенкетах та розвагах. Він має величезні багатства, придбані тяжкою працею селян, награвовані на війні, але його це не задовольняє. Бертольдо встановлює нові податки, мита на панщину.

- ◎ Поет любить народ і віддає йому свій великий талант. Живучи серед народу, він ніколи не буває самотній. До нього в убогу хату раз у раз приходила молодь слухати пісні. Зв'язок з народом надавав поетові сили і натхнення для творчості. Своєю відданою працею для трудящих він заслужив у них велику повагу і довіру. Народ вважає його своїм ватажком і під його проводом іде на повстання проти панів:
- ◎ Нас таки чимале військо,
- ◎ Маєм свого отамана,
- ◎ Він у нас одважний лицар...

- ◎ **Ідея поеми** – утвердження думки про високе призначення мистецтва та його всеперемагаючої сили.

Жанр твору - ліро-епічна поема-казка

- ◎ **Тема** - зображення боротьби трудящих проти своїх поневолювачів та ролі і місця поета у визволенні народу від гніву.

- ◎ У поемі порушено багато інших проблем: уміння бути вдячним за допомогу, моральний обов'язок перед іншими, гідність, гордість і гординя, що таке особиста свобода та які її межі, у чому полягає людське щастя тощо.

Кінець